

Minimum vil Lovforslagets Strafferammer hyppigt betyde en Formildelse af Straffelovens Regler. En egentlig Sammenligning er imidlertid vanskelig at drage ikke blot, fordi de under de enkelte Straffebestemmelser i Lovforslaget og Loven hørende Forhold ofte ikke dækker hinanden — Lovforslaget sammenfatter saaledes ofte under een Strafferamme Lovovertrædelser, som i den tilsvarende Paragraf i Straffeloven behandles efter forskellige Strafferammer —, men ogsaa fordi der ifølge Lovforslaget, som allerede ovenfor bemærket, er Hjemmel til at anvende andre Foranstaltninger (Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring) end almindelig Straf overfor en Række Forbrydere. Man kan dog sige i al Almindelighed, at for Forbrydelser mod Statens Selvstændighed og Sikkerhed (Kapitel 12), Forbrydelser mod Statsforfatningen og de øverste Statsmyndigheder (Kapitel 13), Betleri (§ 200) og Tyveri (§§ 284—287) foreslaas Straffen nedsat, medens den for Dyrplageri (§ 199) og for Forbrydelser mod Kvinders og unge Personers Kønforhold (Kapitel 24) samt Bedrageri og dermed beslægtede Forhold (Kapitel 28 og 29) paa forskellige Punkter foreslaas skærpet.

Ikke blot ved de vide Strafferammer, men ogsaa ved de Regler, som Lovforslaget giver om *Straffens Fastsættelse* (Kapitel 10) er Domstolenes Frihed ved Straffens Bestemmelse og Udmaalning blevet stærkt forøget. Man kan i saa Henseende særlig henvide til Bestemmelserne i §§ 88 og 89 om Nedsættelse eller Bortfald af Straffen og § 92 om Fastsættelse af Straf i Tilfælde af Sammenstød af Lovovertrædelser. Lovforslaget har dernæst — omend ikke i saa vid Udstrækning som Udkastet, jfr. særlig Udeladelsen af dettes § 262 om Berigelsesforbrydernes Gentagelsesvirkning indbyrdes — udvidet Kredsen af de Tilfælde, hvor *Gentagelsesstraf* er hjemlet, og derved muliggjort, at beslægtede Forbrydelser i ikke ringe Omfang gensidig faar Gentagelsesvirkning paa hinanden, jfr. §§ 233, 262, Stk. 3, 285, Stk. 2, 288, Stk. 2, og 291, Stk. 2. Som Følge af de vide Strafferammer behøver imidlertid Gentagelsesstraffen ikke i det enkelte Tilfælde at blive strengere end den normale for vedkommende Forbrydelse fastsatte Straf.

Lovforslagets Bestemmelser om *Bortfald af den strafbare Handlings Retsfølger* afviger ikke paa væsentlige Punkter fra den gældende Ordning, bortset fra, at der er givet ny Regler om Generhvervelse af borgerlige Rettigheder enten blot derved, at

det Tidsrum, for hvilket de er fradømt, er forløbet (§§ 81 og 82) eller ved Justitsministerens Resolution (§ 102).

Lovforslagets Behandling af *de enkelte Lovovertrædelser* er i det væsentlige sket paa Grundlag af Straffelovens Regler, idet der dog, som allerede ovenfor under II. anført er optaget en Del tidligere under Særlovgivningen hørende Forhold. Paa et enkelt Punkt, nemlig ved Behandlingen af Berigelsesforbrydelserne (Kapitel 28) foreslaas der et væsentligt Brud paa Straffelovens System (Kapitlerne 23—26), et Brud, som imidlertid betegner en betydelig Simplifikation af den gældende Rets Regler. I det hele taget har man søgt saavidt muligt at samle virkelig ensartede Lovovertrædelser under samme Straffebestemmelse, jfr. saaledes Lovforslagets § 160 om Straf for falsk Forklaring, under hvilken er samlet de Bestemmelser, der i Straffeloven er optaget i §§ 145, 146 og 149—153, og Forslagets § 172, der omfatter de Former for Dokumentfalsk, som nu omhandles i Straffelovens §§ 268—276.

Ogsaa i andre Henseender har man tilstræbt en *Simplifikation* af den gældende Lovgivnings Regler, for saa vidt disse maatte have vist sig at være kunstige og vanskelige at praktisere. Dette gælder særlig Lovforslagets Bestemmelser om Medvirken til Forbrydelser (§ 27), der med en ganske kortfattet Regel afløser Straffelovens detaillerede, efter kunstige Begreber opstillede, Meddelagtighedsregler (Kapitel 5). Endvidere har man ved Afgørelsen af *Kompetenceforholdet mellem Lægerne og Domstolene* i videre Udstrækning end Straffeloven anerkendt Lægernes Skøn som afgørende for Domstolene, jfr. Lovforslagets § 17. I Modsætning til Kommissionens Udkast hjemler Lovforslaget derimod kun i ringe Grad en Udvidelse af *Domstolenes Kompetence i Forhold til Administrationen* med Hensyn til Afgørelser vedrørende Fuldbyrdsen af Straf eller Sikkerhedsforanstaltninger, jfr. Lovforslagets § 18, Stk. 2, § 75, Stk. 2, § 76 og § 78 sammenholdt med Udkastets § 17, Stk. 2, § 72, Stk. 2, § 73 og § 75, ligesom man ikke har ment at burde følge Kommissionens Forslag om Oprettelse af en ny særlig Myndighed (Fængselsretten) til at træffe Bestemmelser angaaende Fangers Løsladelse paa Prøve m. v. (Lovforslagets §§ 44, 45, 48 og 49, sammenholdt med Udkastets §§ 40, 41, 44 og 45) og om Løsladelse fra Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring (Lovforslagets §§ 69 og 72, sammenholdt med Udkastets §§ 66 og 69).